dantur super articulis de quibus pmissus ē. ⁊ format fm circūstantias cause ⁊ p sonaꝝ ꝓductaꝝ: vt in dicto. c. lz. §. i. ⁊. eo. cū cāz. i. ⁊. c. per tuas. vnde datis articulis petit pars terminum ad danda interrogatoria: qui terminus tā ex predictis iuribus dari debet ꝙ consuetudine generali que est optima ⁊ c. ff. de legi. si interpretatione. de consue. cum dilectus. Et fiunt interrogatoria hoc modo. Si dixerit testis vex esse ꝙ primo intentionis articulo continetur. Queratur ab eo quomō scit: ⁊ si ibi presens erat. ⁊ ad quid ibi erat. ⁊ si vidit: potuit enim presens esse ⁊ nō vidisse. Itez quo anno mense ⁊ die id fuit factuz Itez in quo loco: qua domo: q̄ parte domus. ⁊ an domus illa sit terranea. vl in solario ⁊ qui erant ibi ꝓsentes. Itē si cognoscit illū de quo testificatur ⁊ cuius est etatis stature ⁊ coloris: ⁊ his similia fm q̄ faciūt ad factum. ⁊ hec interrogatoria de cōsuetudine ⁊ de iure non dank parti aduerse: ne possit sup his instruere testes suos. sed iudex per se vel p assessorem examinat illa: ⁊ si qua reperit superflua vl imptinentia illa resecat hic aūt non habebit locū resectio: cū fuit approbata p papaz: vt de articulis supius diri.

a Specificatione. No. p specificatione obiectoꝝ ad idez. s. e. lib. de elec. vt circa.

b Et alioꝝ. forte obijciebant aliqbus nō crimina: sz alia per que impediebank testes esse puta q̄ erāt vel fuerāt aduocati vel ꝓcuratores in cā. j. c. pri. vel qō erāt minores. iij. q. iij. c. i. vel his similia.

c Cōuentus. originales actores.

d Producendos. ad reprobationem testium productorū in principali.

e Proximo. itelligebat si fi fuisset appositum. ff. de verb. ob. eum qui calendis.

f Examinare. fm interrogatoria prioris ⁊ cōuentus specialis dignitatis: vt. s. in pri. casu dictum est.

g Simili. de qua dictuz ē. s. prori. ver.

h Obseruata. hos aūt testes nō licebit vlterius prior ⁊ ꝓuentui reprobare vt. s. ō testi. lz dilectus.

i Juramēto. sed q̄re exigit iuramētū a procuratore abbatis i hac reprobatiōe ⁊ nō i prima reprobatiōe quā facit por ꝓtra principales testes abbatis. sō. potius psumit q̄ hoc facit abbas ex malitia q̄ prior q primo reprobauit testes sup principali ꝓductos. quasi ꝓuocatus velit vlcisci. ⁊ iō pp illā psumptionē hoc exigitur iuramentū si. de resti. spo. lras fm ber. sed dic q̄ hoc ē in potestate iudicis p predictā decre. ⁊ per. c. de iura. calum. c. ii. i fi. s. eo. lib. vnde ⁊ in prima poterit exigere si sibi videbit. ⁊ in secunda omittere si sibi videbit: iste aūt necesse hz mandatum pape seruare.

k Procedāt. hēbant olim qdā ꝑ plus de ter. qdā nō. s. cetez nobis sub sigillo tuo ⁊c.

Romana. Duo sunt dicta huius decre. ⁊ breuia ⁊ iccirco eā nō summo. Jo.an.

l Appellationis. fuit cā dubitatiōis: qz alia videbāt cā appellatiōis a principali pp aliū iudicē ⁊ aliū ꝓcuratorē aduocatū: q frequenter in ipsa iteruenient. qz nō tenet procurator vel aduocatus principalis cāe defendere cām appellatiōis vt no. s. de ꝓcur. non iuste. ⁊. ii. q. vi. §. post scōm ⁊ facit qō diri. s. de iura. ca. c. ij. i. respon. sed non est alia vel lz sit alia quo ad qd tñ procurator vel aduocatus i pncipali: in cā appellationis nō debēt testimoniū ferre: ne memores sui officij forte cōtrarium asserēt veritatis: sicut ⁊ aduocatus nequit eē iudex ne affectionis sue memor ⁊c. C. de assef. l. nemo. i fi. Et iudex i cā qua iudicauit non debet esse testis. ij. q. vi. statutum. vbi de hoc. qō intellige hz determinationem decre. s. e. dilecto. ⁊. c. cum a nobis. in vno ergo ⁊ eodē negocio quis duplici officio tam suspecto fungi non dz. ō de. coniug. diuersis. ff. ad treb. ille a quo. §. tēpestiuuz. ii. q. i. in primis. de ōb. si. fortis cū si. I testez ergo multo fortius nō recipietur talis in principali p iura predicta.

m Fuerat. si ergo illū ꝓcuratorē cōstituit. sed nō recipit mandatū testificari poterit. s. eo. dilecto. Idē i aduocato. ⁊c. hoc ēt no. ff. eo. l. vlti.

n In testē. itelligas pro ipo appellante: nā pro appellato bñ recipient fz ber. ⁊ modernos: tuz qz rō prohibitiōis cessat: tū qz nō reperiet ꝓhibituz ⁊ edictū de testib⁹ ꝓhibitoriuz ē. ff. e. ti. l. i. Et in isto casu qñ procurator vel aduocatus appellantis deponit pro appellato. dico q̄ deponet etiaz pro appellāte qz iurat p vtraqz pte dicere ꝗtatē ad hoc. s. e. de testibus l. c. i. ii. ⁊. iij. ⁊. C. ō questionib⁹. l. pdē ⁊ diri. j. de reg. iur. qō ob grām qd de ꝓcuratoribus ad negocia: dic fm Host. q̄ in negocio qō procurauit de consensu partiū pōt admitti: sicut ⁊ iste: ⁊ sicut mediator in auē. de testi. §. quoniam ōcolla. vij. in alijs admittet etiam pte inuita: cuz nec prohibeat. ff. e. l. i.

o Presumptiōe. puta quia habet vnum testem. s. de procura. et in sinuatione. xiiij. questione. iij. si habes. ff. de vo. prelega. l. theopompus.

p Personarum. ⁊ ipsius cause: qō dic vt no. s. de iureiu.

Contingit. Primo ponit thema circa clericos ⁊ laicos. Secūda ibi: quia vero cōstitutionis causam ⁊ constitutionem circa vtrosqz. Do.

q Consuetudine. ad hoc. s. eo. clericus.

r Accedunt. in quo accessu ātiquas ecclesie cōsuetudines seruare debent vt. s. de preben. dilecto.

s Recipiendis. ad hoc vocari debēt absentes. j. ō pbē. cū in ecclesijs nisi consuetudo esset i ꝓriuz vt ibi. Jo. an.

t Scripta. pōt singula singulis referre.

u Ciuitatib⁹. q̄. muro rū ambitu terminantur. j. de sen. ex. si ciuitas.

x Potestatibus. q gladio vtunk ad malefactoꝝ vindictā ⁊ laudē bonoruz ō homicidio postulasti: de maio. ⁊ obe. solite ⁊ tūc minister ē dei vt. xxiij. q. v. milles. ⁊. c. seq.

y Clausa. in hoc erat morbus. ⁊ si iuranti solū seruare statuta edita ad edicta facto nō tenet: vt. s. e. li. c. pe.

z Libertati. ⁊ iō statutarij excōicati sūt: si ifra duos mēses ea de statutis deleri nō fecerint: vt ⁊ q tales ꝓsuetudines vl statuta seruare faciūt. vt. s. de sen. ex. nouerit. ad hoc. j. de īmuni. eccle. c. iij. iiij. ⁊. v.

a Vinculum. s. eo. quanto. xxij. q. iiij. inter cetera. ad hoc. j. de reg. iu. i malis. ⁊. c. nō est obligatoriū. Sz de appellatiōib⁹ dicit. s. ō ap. ad nostram. ⁊. c. cū speciali.

b Obsistere. ad hoc. s. eo. li. de cōsti. c. i. j. de sepul. c. i. cū si.

c Intētione. vt ergo iuramentū illicitū ex aio. sic ⁊ sntia excōicatiōis. s. ō sen. ex. p tuas. ⁊. c. sacro. vbi de hoc. xi. q. iij. §. cū ergo. Jo. an.

a Impossibilia. ad hoc nullus pōt se obligare. s. de pac. c. vlti. de cōdi. appo. c. vlti. ff. de reg. iur. īpossibiliū. j. ō reg. iur. nemo pōt. Et itelligo īpossibilia de iure vel de facto: vt diri in predicta regula nemo potest.

b Maiestatis. quā peius ē offendere q̄ tpalē vt. s. de here. vergentis. ⁊. j. de īmmu. ec. clericis. C. de here. manicheos.

facta sigillati specificatiōe[a] criminū ⁊ aliorū[b] obiectorū sibi in eisdez articulis cōtentorum. Si vero dicti abbas ⁊ conuentus[c] aliquos testes coram te produxerint contra testes ab eisdez priore ⁊ cōuentu ꝓducēdos[d] iuxta articulos quos ipsi abbas ⁊ conuētus tibi super reprobatione testium ꝓductorum prioris ⁊ cōuentus in eadem ꝓduxerit recipere ac eos vsqz ad calēdas februarij primo[e] futuri diligēter examinare[f], ꝓcures: similiq[g] specificatione criminū ⁊ alioꝝ que cōtra testes eorundem prioris ⁊ ꝓuentus obiecta fuerit obseruata[h]: prius tñ prestito iuramento[i] a procuratore dictorum abbatis ⁊ conuentus q̄ ad hoc ex malicia non procedant[k].

Innocentius quartus in generali concilio lugdunensi.

Aduocatus vel procurator pncipalis cāe in cā appellatiōis testificari nō pōt: iuramentuz aūt psumptione faciente pro appellāte sibi deferri ñ dz nisi iudici videat. h. d. do.

Romana ecclesia ⁊ ifra: in appellationis[l] causa if qui appellantis ꝓcurator vl aduocatus i pori iudicio fuerat[m] nō recipitur in testem[n]. Neqz indistincte ipsi appellanti presumptione[o] faciente p eo oferat etiam iuramentū sed tūc cū ispectis psonarū[p] ⁊ ipsius cause circunstantijs id fuerit faciendum.

Rubrica de iureiurando.

Nicolaus. ii.

Prelati canonici rectores ⁊ officiales locorum qui iurant statuta ⁊ consuetudines loci uel ecclesie seruare: pretextu talis iuramenti non obligantur ad illicita impossibilia vel obuiantia ecclesiastice libertati. nec ad ea debet intentio sua referri

Jo. an.

Contingit in nōnullis ecclesiis de eorum consuetudine[q] obseruari: q̄ ipsaruz prelati cū primo ad ecclesias ipsas accedunt[r] vel cum de recipiendis[s] ibidem nouis canonicis agit: nec prelati admittūtur nec canonici aliter recipiūtur in ipsis nisi iurēt statuta ⁊ cōsuetudines ipsarum ecclesiaꝝ scripta[t] ⁊ nō scripta inuiolabiliter obseruare

Inter laicos ēt in multis ciuitatibus[u] castris: ⁊ terris in suis ptātib⁹ rectoribus vel officialibus assumēdis cōsuetudinis morbus irrepsit q̄ ptātes rectores ⁊ officiales hmōi ad potestarias rectorias ⁊ officia eadem nisi prius seruaturos se statuta ipsorum locorum clausa[y] iurauerit: nullatenus admittātur.

Qz vero in statutis ꝓsuetudinib⁹ supradictis interdū aliqua reperiūt illicita seu impossibilia vel obuiātia ecclesiastice libertati[z]: ne sub tali generalitate iurādi sic iurantibus peccādi occasio prebeatur: cū iuramētū non fuerit vt eēt iniquitatis vinculū[a] istitutū: hac generali constitutōe aiarum periculis obsistere[b] cupiētes: precipimus: a qbuscūqz scientibus contineri in predictis cōsuetudinibus ⁊ statutis illicita impossibilia vel libertati ecclesiastice obuiantia iuramenta huiusmodi aliquatenus non prestari. Et talia iuramēta ea itēctione[c] facienda uel facta vt etiam illicita vel impossibilia[a]: seu ecclesiastice libertati obuiātia obseruentur cū etiam sub tali intentiōe p̄stari non possint: absqz diuine maiestatis[b] offensa decernimus in huiusmodi illicitis impossibilib⁹ seu libertati ecclesiastice obuiantibus non seruāda: quin potius pro ānimarum salute: si sub forma predicta vel simili aliquos ignorantes predicta illicita seu impossibilia vel libertati ecclesiastica obuiantia iurari contigerit: ad obseruanda dūtaxat licita possibilia et non ob-

uiantia libertati ecclesiastice iurantium referri debet intentio. ¶ Declaram[a] quoqz iuramenta sub huiusmodi generalitate qualitercunqz ⁊ sub qualicunqz verboruz forma prestita uel prestanda ad licita possibilia ⁊ libertati eccl'iastice obuiantia tantum extedi: ipsosqz iurantes ad alia per prestationem iuramenti huiusmodi non teneri.

Bonifacius octauus.

¶ Per ecclesiasticu iudicem ordinarium loci copellitur iudex secularis.ec.cen.ius canonicu quod ad puisione animar statutu e seruar.

Licet mulieres q alienationibus dotium et donationum[b] propter nuptias consentiunt non contrauenire pprio[c] iuramento firmates: seruare iuramentuz huiusmodi non[d] vi nec dolo[e] prestituz de iure canonico[f] teneantur: quia tamen quida iudices seculares[g] eas otra pfatas alienationes audiunt: quauis eis ostet legitime de huiusmodi iurameto. ¶ Nos animaru periculis obuiare[h] volentes eosdez iudices ad seruaduz hoc ius canonicum[i] per locoz ordinarios censura[k] ecclesiastica decernimus opellendos[l]. Idem.

¶ Electus post sacramentum ponens vel respondens otraria directe nisi rationabiliter excusetur velut periurus a ofirmatione repellitur. Idez si hoc fecerit pcurator ipso mandante uel ratum habente uel non reuocante. h.d. Jo.an.

Cum in positionibus sup electionis[m] tue negocio post iuramentum[n] in causa prestitum a te datis[o] seu respõsionib[9] quas ad positiões tui aduersarij fecisse dignosceris: reperiatur otrarietas manifesta[p]: tibi tanquam periuro[q] nisi iusta[r] causa ⁊ rationabilis te excuset super ipsa electione perpetuum silentium imponi debebit[s]. ¶ Ide[t] fiet si te expresse[u] mandante uel etia ex post facto sciente ac ratuz[x] habente seu no reuocante positiones aut spõsiões huiusmodi otrarias tuo nomine[y] tuus fecerit procurator.

Rubrica De exceptionibus.

Inno.iiij.in concilio lugdun.

¶ Sex sunt dca huius dcre. Primo ponit arenga ⁊ ius antiquuz ⁊ ostitutionis causam. Scdo dicit q reus q otra actorez de excomunicatione excipit: vt ipsum repellat ab agendo: debet ipsius excomunicationis spem: ⁊ nomen excomunicatoris exprimere: ⁊ ea infra octo dies pbare: alias iudex pcedet i cam ⁊ illuz in expesis odenabit. Tertio statuit q si interim obijciat ⁊ probet eadez vel alia excoicatio actor repellit sed que acta sunt valebunt. Quarto q vltra duas vices hec exceptio no opponat nisi ex causa. Quinto q si opponit post re iudicata impedit executio: snia nihilominus valet. Sexto dicit q iudex publice excommunicatum reo non opponente ex suo officio debet ab agendo repellere. Jo.an.

Pia osideratiõe[3] statuit[⁊] mater ecclesia: q maioris[ɔ] excoicationis exceptio in quacunqz pte iudiciorum opposita[ꝝ] lites differat[a] ⁊ repellat agetes[b]: vt ex hoc[c] magis cesura ecclesiastica timeat[d]: ⁊ cõionis periculum[e] euitetur: otumacie[f]

a ¶ Declaramus. declaratio igit antiqui iuris est: ⁊ hoc ius no.hos.ber.s. de his que fi.a ma.par.ca.c.i.in glo.vlti.⁊ host.e.c.in glo.penul.vñ dabat ibi consilium hosti.q iurans sic diceret: iuro seruare statuta ⁊ osuetudines iustas possibiles ⁊ honestas. que de facto ⁊ iure seruari poterut.⁊ multiplex est impotetia: vt no.s.de rescrip.sciscitatus. posito tñ q in genere iuret: fit tñ fm ius comune iterpretatio iuramenti ⁊ pbat hoc satis per h decre.s.eo.ad nostra.iij.⁊ s.de ver.si.super qbusdaz. dic ergo breuiter q aut qs expresse iurat statuta illicita ipossibilia in honesta: ⁊ tuc eoipso largo mõ piur[9] e: sic.s.e. sicut nostris. aut generaliter iurat seruare consuetudines ⁊ statuta: et tuc distingue: aut tunc sciebat ibi statuta ee illicita ⁊ illa se obligaturum seruare in mente gerebat: ⁊ tunc idez qd.s. aut nesciebat: nec id in mente gerebat.⁊ tuc non peccauit: ⁊ solu ad licita obligat ut h ⁊ in pdictis iuribus. ad ide.ff. de trasac. q cu tutorib[9].§.vlt.ff.d codi.inde. si procurator qsi in fi.ff.d codi.instit.conditiones.⁊.l.se.

Licet. Primo ponit textu reprehensibile o qd prouidet. scdo ibi. Nos animar. Jo. Et fuit tracta h decre.p compositores huius libri de extrauaganti que incipiebat: quia vero co tingit.

b ¶ Donationum. de his dic ut.s.de do.post diuor.re.nuper.

c ¶ Proprio. itelligo siue iurent per se siue p pcuratore cui ad hoc spale mandatum dederint: ad hoc.xxij.di.tibi.⁊ ibi de hoc de gra.calu.c.vlti.⁊ de pcu.s.vlti.cum si.

d ¶ Non vi. ergo iuram tu metu extortu n obligat d quo dic ut.s. qd me.ca.abbas.⁊.s.e.si vo

e ¶ Dolo. quez qui allegat pbare dz saltem ex pspicuis idicijs.ff.de proba.quotiens.§.qui dolo.l.dolum.s.eo.l.de renun.c.ij.

f ¶ Canonico. ut.s.e.cu otingat. vbi d hoc. secus videtur d iure ciuili.ff.de fundo.do.l.lex iulia.insti.quibus alie.licet uel non.in prin.C.de rei vxo.ac.l.vnica.§.fi.

g ¶ Seculares. qui in hac parte ratione periurij: cui causaz dat sut d foro ec.s.de iudi.nouit.s.e.li.de fo.compe.c.vltimo.

h ¶ Obuiare.s.c.proxi.cum suis concor.

i ¶ Canonicu.si.j.ti.pri.c.ij.j.de sen.exco.decernimus.facit.s.eo.lib. d pac.c.ii.de foro cope.c.ij.⁊ sic papa tollit legem etiam quo ad forum seculare: de quo dic ut diri.j.de reg.iur.c.ii. Jo.an.

k ¶ Censura ecclesiastica. qd otineat eius nole abbas.s.de ver.si.qrenti.

l ¶ Copellendos. est.n.supior ecclesiastica ptas: ⁊ id coercet seculares: ut.xxiij.q.v.administratores.s.de ma.⁊ obe.solite.q si.sint legi.p venerabilem.cu si. Quid dices si mulier iurauit no alienare dote vel donationem pp nuptias: nec alienatiõi osentire nisi ex rõnabili ca ⁊ auctorizate iudice.⁊ si osenserit reuocabit p posse: postea iudice n auctorizante osensit: ⁊ iurauit no ouenire: qd erit. Dic fm hosti.q hoc no.s.eo.cu otingat.q pmuz fuabit: ad hoc.s.e.ca te: ⁊.c.itellecto.⁊ i aute.de no alie.§.sanctissimas.col.ix. Sed.s.e.tua nos.sol.ibi primu iuramentu illicitum: ⁊ ideo scdz primo preiudicat: hic primum licitum ⁊ ideo derogat secundo.

Cum in positionibus. Sunt due partes. Scda ibi: idem fiet ⁊ prima loquitur de dño. Scda de pcuratore. Jo. habuit ortu h decre. ex his q no.hosti.s.de fi.istru.cu Joa.sup verbo.vnica tm venditio.

m ¶ Electionis. idem videtur si agatur de iam obteto. cu piuriu non solum impediat: sed etia deijciat.s.e.tua nos.⁊.c.qrelam: ⁊ de fideius. peruenit.

n ¶ Post iuramtu. qz tc faciede sut positiões.s.d ofes.c.ij.⁊ ibi dixit.⁊.e.ti.c.ii

o ¶ Datis. no. ad qões quã disputauit: an p istrumetu pbet crimen: qd sic pbatur h.n.p scripturas actor appet eu posuisse oria ⁊ sic piuruz: de hoc.s.de ma.⁊ obe.cu ecclijs: ⁊ p modernos de accu.sup his ad ide.j.de ver.si.c.ij.

p ¶ Manifesta. euides uel notoria.j.de ver.si.ostõnem

q ¶ Periuro. piuri. sunt infames.vi.q.i.ifames: ⁊ ecclesias regere no merent.s.eo.querelaz. nec ad testimoniu admittutur et p[9] penitetia.xxij.q.v.puuli. de testi.testimonium.

r ¶ Iusta ca. vt vnum ex oriis dictis multiplicit pt itelligi.s.de accu.cum dilecti. vel pbare vult se errasse in altero de oriis: marie ut poneret uel rnderet de facto alieno: vbi tollerabilis est error.ff.pro suo.l.vlt.s.de ofes.ex pte.s.e.li.de resti.in inte.c.vl.in fi. Sz qd dices. nunqd positio uel respõsio ad ipsaz reuocari poterit. Et vr q non Na volat emissuz semel irreuocabile vbu.xliiij.di.§.vlt.in fi. de pba.p tuas.C.d no nu.pe. generaliter. ecõtra vr q reuocari possit.xxij.q.i.apd de pe.di.i.diuortiu.de ver.si. naz et ego.ff.de diuor.si penituit.dixit. Jo.de deo si data sit positõ i scriptis no pot reuocari: alias pot: ad hoc de elec.scriptum.d ofes.ex pte.qd guil.abhorret in spec.ti.de positionib[9].§.vlti.ver. Ite si ponens. dicens q ex quo in iudicio pposita est siue i scriptis siue no reuocari no poterit p pdicta decr.ex pte de lite cõte.c.vno d elec.dudu.ij. nisi doceret de errore: ut.s. diri. satis vr q sicut testis a piurio excusat si incõtinenti se corrigit ut.s.de testi.co.pterea: ⁊ sic ponens vel respondens cade ratione. Jo.an.

s ¶ Debebit. nec pp hoc coelectus cõfirmabit.ii.q.i.in primis.s.de rescrip.oliz.s.eo.li. ut li.pen.c.i.⁊.ii.C.d rei ven..l.vlti.⁊ sic no.q no inspicitur hic pncipium de quo not.s.de ele.dudu.i. Na non solu antiq crimia repellut electos.s.de te po.or.c.vlti. sed etia noua: probatur hoc idem.s.de rescriptis olim.s.eo.li.de elec.ut circa. sicut ⁊ noua causa no solum antiqua iudicem repellit: de offi.dele.insinuante.

t ¶ Idem. s.qz tibi silentium imponetur.

u ¶ Expresse. si ergo dedit mandatum ponendi ⁊ respondendi positionibus generale sed no expressit: ut sic ⁊ sic responderet ul poneret: ut.s.e.libro de iura.calum.c.ii.ij.rñ.in fi. tunc licet pcurator ponat vel respondeat oria: dñs no deierat nisi in casibus sequentibus.⁊ cõcor.s.eo.li.de ele.si compromissarius.

x ¶ Ratum habente.⁊ sic in maleficijs locum habet ratihabitio expressa ⁊ tacita j.de senten.excom.cum quis.⁊ de re.iur.ratihabitionem.ibi de hoc.

y ¶ Nomine. alias ratum non posset habere quod suo nomine factu non est.j.d re.iur.ratum quis.vbi de hoc.

Pia consideratione. Hec est notabilis decre.⁊ quotidie practicabilis. diuiditur ut patet ex rubro. Secuda ibi: si quis igitur. Tertia ibi. Si vero. Quarta ibi: puisio. Quita ibi: sed si post. Sexta ibi: eo tamen. Dominicus.

3 ¶ Consideratione. quadruplici: ut.j.sequitur ibi: ut ex hoc ⁊c.

⁊ ¶ Statuit.s.e.exceptiõe. ɔ ¶ Maio. exprimat ergo ipi[9] spes: ut.j. statuit

ꝝ ¶ Opposita. qd fieri pot no obstate lapsu pemptorij ad pponedas dilatorias assignati: ut in de.c.ti.excoicatiõis. a ¶ Differat. nota q ista decre. locuz habet solum cum opponitur excõicatio in vi dilatorie: ut.j.dicam.

b ¶ Agentes. sz no defedetes.s.de iudi.itelleximus: ut.s.e.ti.cu iter.cu similib[9]

c ¶ Et ex hoc. assignat quattuor considerationes illius iuris.

d ¶ Timeat. ligat.eni qs magis ex otemptu.xi.q.iij.§.si ergo.s.d se.ex.p tuas

e ¶ Periculu. qd e ta i excõicato q i cõicante: de cle.ex.mi.illud.e.ti.si celebrat cum si. f ¶ Cotumacie. ob qua solu excõicat qs ab hoie.xi.q.iij.nec eporuz